

Xé Một Tờ Lịch Thấy Ngày Mới

Nhẹ tay nâng cuốn lịch / xé đi thêm một ngày. Ngày mới: Ngày Hôm Nay, ngày hôm qua xé bỏ...

"Không có việc gì khó, chỉ sợ lòng không bền" (*). Không phải Hồ Chí Minh, mà ông Thanh Tịnh viết...

Hồ Chí Minh khen "Hay thiệt" và lấy làm của mình. Thanh Tịnh phải làm thình, sau ghi vào hồi ký..

Chuyện xảy trong Thế Kỷ / Hai Mươi, đã xưa rồi...

*

Bạn! Bạn này bạn ơi...tôi đang mở Lịch Sử, xem lại một thời cũ, thở dài...thời thế vậy!

Có nhiều điều ta thấy / từ sách vở mà ra; thí dụ "hai bàn tay ta làm chuyện gì cũng được!". (**)

Triệu người tù sốt mướt / đổ mồ hôi chan cơm...vài ba hạt được đơm trong cái bát tổ nái!

Tôi không muốn nhắc lại...tại cuốn lịch mà thôi! Bốn mươi bảy năm rồi, dân ta được "lãnh đạo"...

...bằng những lời ba xạo, sáng rực cờ ngôi sao!

Những chiếc thuyền chìm đâu hỡi cái lòng biển rộng?
Những con người lóng ngóng vạch bì rừng...nát thây!

Chao ôi Ngày Hôm Nay vẫn Ngày Buồn Quá Khứ!
Tờ Lịch, tờ Lịch Sử, nước mắt tôi chan hòa...

Tôi vẫn người đi xa...thân tàn và ma dại! Thơ nói tình trai gái chẳng qua điều lãng khuây?

*

Tôi thương những hàng cây đã cho tôi bóng mát. Tôi yêu ai đó hát bài Tình Xa Tình Xa!

Trần Văn Lệ

(*) Theo Hồi Ký của nhà văn Thanh Tịnh thì thời gian ông hầu hạ Hồ Chí Minh, ông viết khẩu hiệu và Hồ Chí Minh lấy dùng làm đề tài cho những bài hiệu triệu nhân dân hoặc làm những bài thơ "động viên kháng chiến".

(**) Hoàng Trung Thông, một nhà thơ hầu hạ Tố Hữu, có hai câu thành "châm ngôn cách mạng", dán trong cái trại Cải Tạo Sĩ Quan Quân Lực Việt Nam Cộng Hòa sau 30 tháng Bốn năm 1975: "Hai bàn tay làm nên tất cả, với sức người sỏi đá cũng thành cơm!".